

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน จัน, พ่อที่ปราศจากร่างของลูกกำลังสอนลูกๆ ผู้ที่มีร่างกายเพื่อทำให้ลูกปราศจากร่าง นี่เป็นสิ่งใหม่ที่ลูกๆ เท่านั้นเข้าใจ

คำถาม: เหตุใดบาบาจึงจำเป็นที่จะต้องอธิบายสิ่งเดียวกันแก่ลูกๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า?

คำตอบ: เป็นเพราะลูกๆ ลืมแล้วลืมอีก ลูกๆ บางคนก็พูดว่า: บาบากำลังอธิบายสิ่งเดียวกันครั้งแล้วครั้งเล่า บาบาสอนว่า: ลูกๆ อย่างแน่นอนที่พ่อต้องพูดสิ่งเดียวกันเพราะลูกๆ ลืม พายุของมายาทำให้ลูกๆ ทุกข์ระทม หากพ่อไม่เตือนลูกๆ ทุกวัน, ลูกๆ ก็จะพ่ายแพ้โดยพายุของมายา ลูกๆ ยังไม่ได้กลับมาหาโทประธาน บาบาสอนให้ลูกๆ รู้แก่ลูกๆ เมื่อลูกๆ นั้นได้กลับมาหาโทประธาน

โอมชานติ การศึกษานี้เรียกว่าการศึกษาทางจิตที่พิเศษสุด แม้แต่ในโลกใหม่ของยุคทองก็จะเป็นผู้ที่มีร่างกายที่สอนกันและกัน ทุกคนสอนความรู้ ที่นี้ก็มีการสอนความรู้ด้วย ผู้ที่มีร่างกายเหล่านั้นทั้งหมดสอนกันและกัน ลูกๆ จะไม่เคยได้ยินว่าเป็นพ่อผู้ปราศจากร่างหรือพ่อทางจิตที่กำลังสอน แม้แต่ในคัมภีร์พวกเขาได้เขียนว่า “พระเจ้ากฤษณะพูด” กฤษณะเองก็เป็นผู้ที่มีร่างกายด้วย จากการได้ยินสิ่งใหม่นี้ผู้คนก็อยู่อย่างสับสน ในบรรดาลูกๆ ด้วยลูกๆ เข้าใจตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกๆ ทำว่าพ่อทางจิตกำลังสอนพวกเขาผู้เป็นจิตวิญญาณ นี่คือนางสิ่งใหม่ เป็นในยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้เท่านั้นที่พ่อตัวท่านเองได้มาและบอกลูกๆ: พ่อสอนลูกๆ ด้วยผู้นี้ ผู้เดียวนั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสงบและเป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด นี่คือนางสิ่งที่จะต้องเข้าใจ ไม่มีสิ่งอื่นใดที่จะเห็น ดวงวิญญาณคือสิ่งหลัก และดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย ในขณะที่ร่างกายนั้นสูญสลาย ดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลายนั้นนั่งที่นั่นและสอนลูกๆ แม้ว่าลูกๆ ได้เห็นร่างกายที่มีตัวตนอยู่เบื้องหน้าลูกๆ, ลูกๆ ก็รู้ว่าไม่ใช่ผู้ที่มีร่างกายที่กำลังให้ความรู้แก่ลูกๆ เป็นพ่อผู้ปราศจากร่างที่กำลังให้ความรู้แก่ลูกๆ ท่านให้ความรู้ได้อย่างไร? ลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้ด้วยผู้คนเข้าใจสิ่งนี้ด้วยความยากลำบากมาก ลูกๆ ต้องเพียรพยายามอย่างหนักมากที่จะทำให้พวกเขาสามารถมีศรัทธาได้ ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ไม่มีนาม, รูป, เวลาหรือสถานที่ พ่อตัวท่านเองนั่งที่นั่นและสอนลูกๆ ท่านพูดว่า: พ่อคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ลูกๆ ไม่สามารถมองเห็นท่าน ลูกๆ เข้าใจว่าท่านนั้นปราศจากร่าง ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้, ความปิติและความรัก ท่านจะสอนลูกๆ อย่างไร? พ่อตัวท่านเองนั้นได้อธิบายว่าท่านมาอย่างไรและท่านอาศัยการคำนึงของใคร พ่อไม่ได้ถือกำเนิดผ่านครรภ์ พ่อไม่เคยกลายเป็นมนุษย์หรือเทพ แม้แต่เหล่าเทพนั้นก็นำร่างกายมาใช้ พ่ออยู่อย่างปราศจากร่างเสมอ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีบทบาทในละครของการที่ไม่เคยกลับมาใช้ชาติเกิด ดังนั้นนี่คือนางสิ่งที่จะต้องเข้าใจ พ่อท่านมองไม่เห็น ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าเป็นพระเจ้ากฤษณะพูด จงมองดูว่าพวกเขาได้สร้างพาหนะประเภทใดในหนทางของบักดี พ่อพูดว่า: ลูกๆ ลูกๆ นั้นไม่ได้สับสนใช่ไหม? หากลูกๆ ไม่เข้าใจบางสิ่ง, จงมาและทำความเข้าใจจากพ่อ ในความเป็นจริง, พ่อเฝ้าแต่อธิบายทุกสิ่งแก่ลูกๆ โดยที่ลูกๆ ไม่ต้องร้องขอ ลูกๆ ไม่จำเป็นต้องร้องขอสิ่งใด พ่ออวตารมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้เท่านั้น ชาติเกิดของพ่อท่านนั้นมหัศจรรย์ ลูกๆ เองก็พบว่ามหัศจรรย์เช่นกัน ท่านทำให้ลูกๆ สามารถที่จะสอบผ่านการสอบที่สำคัญอย่างยิ่ง ท่านกำลังสอนลูกๆ เพื่อให้ลูกๆ กลายเป็นนายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลก นี่คือนางสิ่งที่มีมหัศจรรย์ใช่ไหม? โอ ดวงวิญญาณ พ่อมาเพื่อรับใช้ลูกๆ ทุก 5000 ปี พ่อกำลังสอนลูกๆ ดวงวิญญาณ พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของทุก ๆ าวจรเพื่อที่จะรับใช้ลูกๆ ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่ลูกๆ เคยเรียกหา: โอ บาบาส, โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! กฤษณะนั้นจะไม่เรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มีเพียงพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นบาบาต้องมาที่นี่เพื่อชำระล้างผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวไว้ว่า: ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะของบาบาที่แท้จริง, ผู้เป็นภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะของครูที่แท้จริง และภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะของสัทกูรูที่แท้จริง ชาวซิกข์นั้นก็มีคติพจน์ที่ดีมาก อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่เมื่อไหร่ที่สัทกูรู, ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะมา ได้มีการจดจำกันว่าไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่พระเจ้าจะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เมื่อใดที่ท่านมาเพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ? ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้เดียวที่ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสแก่ทุกคน ลูกๆ ควรจะมีศรัทธาที่แรงกล้านี้ ท่านมาและพูดอะไร? ท่านเพียงแต่พูดว่า: มานมานะบา! ท่านอธิบายความหมายของคำนั้นด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นอธิบายความหมายของคำนั้น สัทกูรู, ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะนั่งที่นั่นและอธิบายแก่ลูกๆ ด้วยร่างนี้: คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ ดังนั้นลูกๆ ควรจะเข้าใจสิ่งนี้ พ่อต้องมาที่นี่เพื่อรับใช้ลูกๆ เพื่อจะทำให้ลูกๆ กลายเป็นนายของโลก ท่านอธิบาย: โอ ลูกๆ ทางจิต ลูกๆ เคยหาโทประธานและแล้วลูกๆ ได้อยู่อย่างหาไม่ประธาน วงจรโลกนี้เฝ้าแต่หมุนไป เคยเป็นโลกที่บริสุทธิ์ของเทพเหล่านั้นเท่านั้น พวกเขาทั้งหมดนั้นไปสู่อะไร? ไม่มีใครรู้อย่างนี้ พวกเขาเหล่านั้นสับสน พ่อมาและทำให้ลูกๆ รู้คิด ลูกๆ พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เหตุใดพ่อจึงจะเข้าไปสู่โลกที่บริสุทธิ์เล่า? ความตายไม่สามารถไปมาที่นั่นได้ พ่อคือความตายเหนือความตายทั้งหมด ไม่มีใครจำเป็นต้องมาที่นี่เพื่อเข้าไปสู่ยุคทอง

ที่นั่นไม่มีทั้งความตายหรือความตายที่ยิ่งใหญ่ ท่านมาและพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไป ลูกกลับไปด้วยความสุขใช่ไหม? ใช่ บาบ! พวกเรานั้นพร้อมที่จะกลับไปกับท่านอย่างมีความสุข เหตุนี้เองพวกเราจึงเรียกหาท่าน: ได้โปรดพาเราไปจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้สู่โลกที่บริสุทธิ์ผ่านดินแดนแห่งความสงบเถิด อย่าได้ลืมสิ่งเหล่านี้ครั้งแล้วครั้งเล่า อย่างไรก็ตามมายาซึ่งเป็นศัตรูนั้นกำลังยืนอยู่ที่นั่น เธอทำให้ลูกลืมช้าแล้วช้าเล่า ลูกคือนายผู้ทรงอำนาจ, แต่มายาก็เป็นผู้ทรงอำนาจด้วย เธอปกครองเหนือลูกถึงครึ่งหนึ่งของวงจร และทำให้ลูกลืม เหตุนี้เองพ่อต้องอธิบายแก่ลูกทุกวัน หากบาบาจะไม่เตือนลูกทุกวัน, มายาก็จะสร้างความเสียหายอย่างมาก นี่คือการเกมของความบริสุทธิ์และความไม่บริสุทธิ์ เวลานี้พ่อพูดว่า: จงกลับมาบริสุทธิ์เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขพฤติกรรมของลูก มีการบรรยายมากมายเนื่องจากกิเลสของตัณหากระพือพุดว่า: เวลานี้ลูกได้รับดวงตาที่สามของความรู้แล้ว และดังนั้นจึงมองดูที่ดวงวิญญาณเท่านั้น อย่าได้แม้แต่มองดูสิ่งใดด้วยดวงตาทั้งสองของลูก พวกเราดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย พวกเราจะสามารถชกแวงในกิเลสได้อย่างไร? พวกเราได้มาอย่างปราศจากร่างและพวกเราต้องกลับมาปราศจากร่างและกลับบ้าน ดวงวิญญาณได้มาที่นี้อย่างสาโทประธานและเขาต้องกลับมาสาโทประธานและกลับไปสู่บ้านที่แสนหวาน สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ ผู้คนพูดว่า: เป็นสิ่งที่ดีที่ได้มีการอธิบายสิ่งเดียวกันทุกวัน อย่างไรก็ตามอย่างน้อยที่สุดพวกเขาคงจะทำตามทุกสิ่งที่ได้มีการอธิบายแก่พวกเขา ได้มีการอธิบายสิ่งต่างๆเหล่านั้นแก่ลูกเพื่อที่ลูกจะสามารถนำสิ่งเหล่านั้นไปสู่การปฏิบัติ อย่างไรก็ตามแทบจะไม่มีใครทำตามสิ่งเหล่านั้นและเหตุเหล่านี้เองบาบาต้องอธิบายทุกวัน ลูกไม่ได้พูดว่า: บาบ! พวกเรานั้นเข้าใจอย่างดีมากถึงสิ่งที่ท่านอธิบายแก่พวกเราทุกวัน และเวลานี้พวกเราจะกลับมาสาโทประธานจากทาโมประธาน เวลานี้ลูกเป็นอิสระ! ลูกพูดเช่นนั้นใช่ไหม? เหตุนี้เองบาบาต้องอธิบายทุกวัน มีเพียงสิ่งเดียว แต่ลูกก็ไม่ได้ทำสิ่งเดียวนั้น ลูกไม่แม้แต่จะจดจำพ่อ ลูกพูดว่า: บาบ! ฉันลืมท่านช้าแล้วช้าเล่า พ่อต้องบอกลูกช้าแล้วช้าเล่าเพื่อที่จะเตือนลูกให้มีการจดจำระลึกถึง นี่คือการที่ลูกต้องอธิบายแก่กันและกัน: คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพระเจ้าและบาปของลูกจะถูกตัดทิ้งไป ไม่มีวิธีการใด นี่คือการที่ท่านพูดในตอนเริ่มต้นและในตอนสุดท้าย เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลับมาสาโทประธาน ลูกเองนั้นได้เขียนว่า: บาบ! พายุของมายาทำให้ฉันลืมท่าน ดังนั้นพ่อไม่ควรจะเตือนลูกหรือ? ท่านนั้นควรที่จะทิ้งลูกไว้ตามลำพังหรือ? พ่อรู้ว่าลูกนั้นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายาม ลูกไม่สามารถจะกลับไปตราบนกระตักลูกได้กลับมาสาโทประธาน สิ่งนี้ก็มีการเชื่อมโยงกับสงครามด้วย สงครามจะเริ่มขึ้นเมื่อลูกได้กลับมาสาโทประธานตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ความรู้นี้เป็นเพียงเรื่องของ 1 วินาที ลูกได้พบกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว และลูกจะได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่านเพียงเมื่อลูกได้กลับมาบริสุทธิ์เท่านั้น ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างดีมาก บ้างก็ไม่ได้เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาไม่แม้แต่จะมีสำนึกที่จะจดจำพ่อ พวกเขานั้นไม่เคยศึกษาการศึกษา! ไม่มีใครเคยศึกษากับพ่อผู้ไม่มีตัวตนในตลอดทั้งวงจร ดังนั้นนี่คือบางสิ่งใหม่ พ่อพูดว่า: พ่อมาทุก ๆ 5000 ปี เพื่อทำให้ลูกสาโทประธาน ตราบจนกระทั่งลูกได้กลับมาสาโทประธาน, ไม่เช่นนั้นแล้วลูกก็ไม่สามารถได้มาซึ่งสถานภาพนั้น เช่นที่นักเรียนนั้นสอบตกในการศึกษาอื่นๆ ที่นักเรียนสอบตกด้วย พวกเขาไม่ได้เข้าใจเลยถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นจากการจดจำชีพบาบา ท่านคือพ่อและดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากท่าน พ่ออธิบายแก่ลูกเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและด้วยสิ่งนั้นที่ลูกกลายเป็นเทพ ลูกกลายเป็นเทพและแล้วทุกคนอื่นก็จะมาที่นี้ตามลำดับกันไปเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ไม่ใช่สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะสามารถอยู่ในสติปัญญาของแม่ที่แก่ชรา ดังนั้นพ่อพูดว่า: คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ นั่นคือทั้งหมด ชีพบาบา คือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ทุกคนมีพ่อทางร่างของเขาหรือเธอเอง ชีพบาบา นั้นไม่มีตัวตน ในขณะที่กำลังจดจำท่านลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์, ละร่างของลูกและไปถึงพ่อ พ่ออธิบายอย่างมากมาย แต่ไม่ใช่ทุกคนเข้าใจในระดับเดียวกัน มายาทำให้ลูกลืม สิ่งนี้เรียกว่าการบรรเทา พ่อที่นี้และอธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก ท่านเตือนลูกถึงสิ่งต่างๆมากมาย ทำรายการของความผิดพลาดต่างๆที่ได้เคยทำมา หนึ่งนั้นก็คือความผิดพลาดเกี่ยวกับการที่พ่ออยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พระเจ้าพูด: พ่อไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เป็นกิเลสทั้งห้าที่อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน นี่คือการผิดพลาดที่รุนแรงอย่างยิ่ง กุณณะนั้นไม่ใช่พระเจ้าของกิเลส เป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ผู้ที่เป็นเช่นนั้น จงแก้ไขความผิดพลาดเหล่านี้ให้ลูกต้องแล้วลูกจะกลายเป็นเทพ อย่างไรก็ตาม, ยังไม่มีลูกคนใดได้เขียนถึงบาบาที่จะบอกว่าเขาได้อธิบายแก่ผู้อื่นว่าเป็นเพราะความผิดพลาดเหล่านี้ที่บาร์ตันได้อาศัยอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ ต้องมีการบอกสิ่งนี้แก่พวกเขาด้วย พระเจ้าจะสามารถอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? พระเจ้าคือหนึ่งเดียว และท่านคือพ่อสูงสุด ครูสูงสุด และสัทกูรูสูงสุด ไม่มีผู้มีร่างกายใดๆที่จะสามารถเรียกได้ว่าเป็นพ่อ ครู และสัทกูรูที่สูงที่สุด กุณณะคือผู้ที่สูงสุดในทั้งโลก เขามาเมื่อโลกนั้นสาโทประธาน และแล้วรามาเมื่อโลกนั้นสาโท และแล้วผู้อื่นก็ลงมาตามลำดับกันไปในเวลาของตนเอง ในคัมภีร์พวกเขาได้แสดงว่าคอของขางก้านนั้นเป็นสีดำล้าเนื่องจากการรับเอากิเลสของทุกคน

อย่างไรก็ตาม, แม้แต่ในเวลานี้, ขณะที่กำลังอธิบายสิ่งเหล่านี้คือของลูกก็แห้งผาก เป็นเรื่องที่เล็กละเอียด แต่มาวันนี้เต็มไปด้วยพลังอย่างยิ่ง! ลูกแต่ละคนสามารถถามหัวใจตนเอง: ฉันได้กลับมาที่มีคุณธรรมและสัทโธปกรณ์หรือไม่? พ่ออธิบาย: ลูกไม่สามารถจะไปถึงสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกได้ตราบนานเท่าไรก็ตาม การทำลายล้างได้เกิดขึ้น, ไม่ว่าลูกจะเพียรพยายามอย่างหนักมากเพียงไรก็ตาม นี่และจดจำชีพบาบาตลอดเวลา อย่าได้แม้แต่พูดถึงสิ่งอื่นใด นั่นคือทั้งหมด บาบ, อย่างแน่นอนที่ฉันจะได้มาซึ่งสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมก่อนที่จะสงครามจะเกิดขึ้น เป็นไปไม่ได้ที่ใครบางคนเช่นนั้นจะปรากฏขึ้นมาในละคร เพียงบุคคลเดียวเท่านั้นที่จะประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่ง แม้แต่บราห์มาบาบา ก็พูดว่า: พ่อต้องเพียรพยายามอย่างหนักมาก มายามาอย่างเต็มไปด้วยพลังมากยิ่งขึ้นกว่า บาบนี่เองก็พูดว่า: ชีพบาบา กำลังนั่งถัดจากพ่อ, แต่ทั้งที่เป็นเช่นนั้นพ่อก็ไม่สามารถจะจดจำท่าน(ชีพบาบา) ได้ พ่อลืมท่าน พ่อเข้าใจว่าชีพบาบาอยู่กับพ่อ แต่แม้กระนั้นพ่อก็ต้องจดจำท่านในวิธีเดียวกันกับที่ลูกทำ ไม่ใช่ว่าเป็นเพราะพ่อนั้นอยู่กับท่าน พ่อจึงเป็นสุขเพียงเท่านั้น ไม่เลย ท่านบอกพ่อเช่นกัน: จดจำพ่อ(ชีพบาบา) อย่างสม่ำเสมอ ลูกนั้นอยู่กับพ่อ(ชีพบาบา) และลูกนั้นเต็มไปด้วยพลัง แต่ลูกจะมีพายุมากยิ่งขึ้นกว่า ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะสามารถอธิบายแก่ลูก ๆ อื่นได้อย่างไร? ลูกจะผ่านพายุเหล่านี้ทั้งหมด แม้แต่ขณะที่นั่งอยู่ใกล้ท่านอย่างยิ่ง ฉัน(บราห์มาบาบา) ก็ไม่สามารถที่จะไปถึงสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมได้ ดังนั้นใครอื่นเล่าที่จะกลายเป็นเช่นนั้น? จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ตามละคร, ทุกคนเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายาม ขอให้ใครบางคนทำความเพียรพยายามนั้นและแสดงสิ่งนี้: บาบ, ฉันจะแสดงให้ท่านเห็นด้วยการกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมก่อนท่าน สิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก สิ่งหลักคือบุคลิกภาพของลูก มีความแตกต่างอย่างมากมากระหว่างบุคลิกภาพของเหล่าเทพและบุคลิกภาพของมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ ชีพบาบา คือผู้ที่ทำให้ลูกปราศจากกิเลสจากการเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยกิเลส ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามและจดจำพ่อ อย่าได้ลืมท่าน ผู้เป็นแม่ที่ไร้เดียงสาและนำสงสารนั้นก็ตกภายใต้อิทธิพลของผู้อื่น, นั่นคือ, พวกเขตกภายใต้อิทธิพลของราวัน ดังนั้นพวกเขาจะสามารถทำอะไรได้? ลูกอยู่ภายใต้อิทธิพลของพระเจ้า, राम ผู้คนเหล่านั้นตกภายใต้อิทธิพลของราวัน สงครามนี้ดำเนินไป, แต่ก็ไม่ได้มีสงครามระหว่างรามและราวัน พ่ออธิบายแก่ลูก ๆ ในวิธีที่แตกต่างกันทุกวัน: ลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน, เฝ้าแต่เปลี่ยนแปลงแก้ไขตนเอง มองดูที่บันทึกของลูกทุกคน: ฉันมีพฤติกรรมที่เป็นเช่นปีศาจใด ๆ ตลอดทั้งวันไหม? ดอกไม้ในสวนนั้นก็ตามลำดับกันไป ไม่มีดอกไม้สองดอกใดที่สามารถที่จะเป็นเหมือนกัน ดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นก็ได้รับบทบาทของตนเองแล้ว นักแสดงทุกคนเฝ้าแต่เล่นบทบาทของเขาหรือเธอเอง พ่อมาและอย่างแน่นอนได้ทำงานของการสร้าง และเพียงเท่านั้นเองที่ท่านจะกลับไป อย่างแน่นอนที่ท่านมาและทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกทุก 5000 ปี ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านจะให้มรดกของโลกใหม่แก่ลูก อัจชะถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพียงแต่มองดูดวงวิญญาณด้วยดวงตาที่สามของความรู้ อย่าได้มองดูสิ่งใดด้วยดวงตาทางร่างกาย ฝึกฝนที่จะอยู่อย่างปราศจากร่าง
2. ทำให้บุคลิกภาพของลูกสูงส่งด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ถามหัวใจตนเอง: มากเพียงไรที่ฉันได้กลับมาเต็มไปด้วยคุณธรรม? ฉันมีพฤติกรรมที่เป็นเช่นปีศาจใดในตลอดทั้งวันหรือไม่?

พร: ขอให้ลูกเป็นนายเหนือตนเองและทำให้ทรัพย์สินที่มีค่าทั้งหมดเป็นของลูกเองด้วยการตระหนักรู้ของการเด็กและเป็นนายในเวลานี้ลูก ๆ ไม่เป็นเพียงลูก ๆ แต่ลูกคือลูก ๆ ผู้ที่เป็นนายด้วยเช่นกัน ประการแรก ลูกเป็นนายเหนือตนเองและประการที่สอง ลูกเป็นนายของมรดกจากพ่อ เนื่องจากลูกเป็นนายของตนเอง อวัยวะประสาทสัมผัสทั้งหมดของลูกควรอยู่ในการควบคุมของลูก อย่างไรก็ตามเป็นครั้งคราว จิตใจทำให้ลูกลืมการตระหนักรู้ของการเป็นนายของลูกและจิตใจควบคุมลูก ดังนั้น มนตราของพ่อคือมานมานะบาพ โดยการอยู่ในสภาพของมานมานะบาพ ลูกจะไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสิ่งใดที่ไร้สาระ แต่จะมีประสบการณ์ว่าทรัพย์สินที่มีค่าทั้งหมดนั้นเป็นของลูก

คติพจน์: การเฉลิมฉลองความสุขสันต์ของสภาพที่โอบน้อมในซึ่งข้าของความรักของพระเจ้าคือโชคที่สูงส่งมากที่สุดของทั้งหมด

*** โอม ชานติ***